

عنوان مقاله:

تحلیل شناختی پاره ای از استعاره های دل در بوستان سعدی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 5، شماره 8 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سلیمان قادری نجف آبادی - کارشناس ارشد زبانشناسی دانشگاه اصفهان،

منوچهر توانگر - دانشیار گروه زبانشناسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر در چهارچوب زبانشناسی فرهنگی به بررسی برخی از مفهوم پردازی های استعاری واژه دل در بوستان سعدی پرداخته است. تحلیل داده ها نشان می دهد که این اندام به شکلی زایا در امر تن آیش ذهن زبانمندان فارسی از طریق یک الگوی فرهنگی مشارکت می جوید و از خلال آن به مفهوم پردازی عناصری از حوزه های مفهومی احساسات (عشق، شادی، غم)، قوای ذهنی (درک کردن، فکرکردن)، ارزش های فرهنگی (بخشندگی، صداقت)، ویژگی های شخصیتی (بی رحمی، آگاهی) و طبیعت و ماده (باغ، آیینه) می پردازد. مفهوم پردازی احساسات در این میان از تنوع بیشتری برخوردار است؛ لذا می توان دل را اندام نمونه اعلا در انتقال احساسات به ویژه غم و عشق ، به-شمار آورد. همچنین معلوم شد که آفرینش عبارات مبتنی بر این اندام، با تبعیت از نظام های استعاری و بهره گیری از ابزارهای شناختی چون استعاره، مجاز و طرحواره های تصویری همراه است.

کلمات کلیدی:

زبانشناسی فرهنگی، استعارات بدنی، حوزه های مفهومی ، بوستان سعدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/630977>

